

Филозофском факултету у Нишу
Тирила и Методија 2
18000 Ниш

Филозофски факултет у Нишу	
Примљено: 27. 10. 2016.	Предмет:
Број: 192/17	

Предмет: ЖАЛБА НА ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ АСИСТЕНТА ЗА СРПСКУ И КОМПАРАТИВНУ КЊИЖЕВНОСТ (ОПШТА КЊИЖЕВНОСТ, УПОРЕДНО ПРОУЧАВАЊЕ ЈУЖНОСЛОВЕНСКИХ КЊИЖЕВНОСТИ) ОБЈАВЉЕН 26. 10. 2016. НА САЈТУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ

Образложење:

Комисија за избор у звање асистента за Српску и компаративну књижевност (Општа књижевност, Упоредно проучавање јужнословенских књижевности) направила је у свом извештају низ пропусти на које у овој жалби желим да укажем.

Прво, Комисија моје радове оцењује као ненаучне, тј. тврди да су у питању „интерпретације засноване на импровизацијама и импресијама“. Осим што је оваква оцена, сматрам, нетачна, она је и увредљива. Оваквом оценом се не омаловажава само мој дугогодишњи научни рад (као, уосталом, и мојих коаутора – колега са докторских студија и једног доктора наука), већ и сама институција рецензента. Сви наведени радови прошли су рецензију, део њих, по правилима за међународне зборнике, чак три рецензије. Дobar део тих радова настао је и као семинарски рад на факултету, те је тако имао и оцену предметног професора. Дакле, оваквом оценом неког мог рада, практично се потцењује рад четири професора, што је недопустиво. У питању су радови који су од стране стручних, међународно признатих рецензента оцењени као научно засновани, те уопште не разумем потребу Комисије да ту оцену преиспитује, као ни склоност да се научним радовима проглашавају само они који су проста примена теоријских формула на (најчешће формули подобно) уметничко дело. Задатак Комисије, сматрам, био је да утврди о чему су послати радови, те да закључи да ли они спадају у област за коју се тражи асистент или не.

Када говоримо о процени да ли су радови везани за област за коју се асистент бира, и ту Комисија греша. Изабрани кандидат, Милена Станковић, има само један рад из Опште књижевности и ниједан рад из Јужнословенских књижевности. Ја имам 8 „признатих“ (заправо, 10 – један рад, *Поетика кратке приче*, није категоризован, један, *Религија „Земљоморја“ Урселе Легвин*, прихваћен је за штампање, али је био ред да Комисија бар потврди постојање тих радова) радова из области Опште књижевности, а Комисија је пропустила да каже да имам и 2 (заправо барем 3 – рад о паралели између драма Душана Ковачевића и Христа Бојчева такође је прихваћен за штампу) рада из области Упоредног проучавања јужнословенских књижевности. Мени је познато да Упоредно проучавање јужнословенске књижевности на Департману за српску и компаративну књижевност у Нишу подразумева проучавање хрватске и македонске књижевности, али то не искључује словеначку и бугарску књижевност из корпуса јужнословенских књижевности. Штавише, сматрам да је Комисија у чињеници да имам радове из ових књижевности требало да види прилику да се предмет Упоредно проучавање јужнословенских књижевности у будућности прошири и обогати, посебно кад се има у виду дугогодишња присна сарадња између Филозофског факултета у Нишу и Великотрновског универзитета у Бугарској. Комисија је, дакле, приметила да изабрани кандидат „прати дешавања у области јужнословенских књижевности“ (није јасно на основу чега), али пренебрегава чињеницу да ја из те области имам радове, а један члан Комисије је такође упознат и са чињеницом да имам написано дуже истраживање о српској, хрватској и бугарској цинс-прози, те је о томе, кад смо код праћења дешавања, требало да обавести и остале чланове.

Такође је Комисији познато и да имам дуже истраживање (Истраживање 2 за докторску тезу) из Опште књижевности. Напомена Комисије да се моји радови тичу жанра и маргине (мада Мануел Пуиг и Томас Бернхард, те Елин Пелин свакако не спадају у ту категорију) такође је нејасна. Бављење жанром фантастике и научне фантастике такође, сматрам, може бити предност и услов за ширење и богаћење предмета из области Опште књижевности – могли би се нпр. и увести такви предмети, пошто они већ постоје на неким универзитетима у Србији. Исто се може рећи и за радове из Књижевности за децу (мада је таквих у мојој библиографији мало), које Комисија опет

посебно издваја – место асистента из Књижевности за децу на Филозофском факултету, колико је мени познато, такође је непопуњено, те упознатост са том облашћу за Департман може бити само плус.

Нејасно је и бодовање појединих радова. Комисији је тако достављен податак да Центар за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Нишу тражи за зборнике припремане у сарадњи са УГ „Литера“ 4 бода (јер има све предуслове за такво бодовање), али Комисија бира да им додели 1 бод. Зборници припремани у сарадњи са Великотрновским универзитетом у другим пријавама и извештајима носе и 4 бода, овде им је додељен 1. Нејасно је и бодовање зборника са НИСУН-а, који такође у различитим пријавама, извештајима и решењима (сачињеним на Филозофском факултету у Нишу) носе различити број бодова.

Комисија наводи да је изабрани кандидат у предности у односу на мене јер је завршио мастер студије. Изабрани кандидат је морао да заврши мастер студије како би уписао докторске. Како сам завршио студије по старом програму, имао сам право директног уписа докторских студија, што ми је од професора са Департмана за српску и компаративну књижевност и саветовано. Подсећам да је Скупштина Републике Србије у складу са чланом 127. Закона о високом образовању изједначила дипломе стечене према прописима који су важили пре доношења Закона о високом образовању са новим мастер дипломама, те да у том смислу не сме бити дискриминације.

Комисија такође као мој недостатак види и године. Навођење мог годишта као фактора за небирање у звање такође је ирелевантно и дискриминаторно.

Године студирања су нетачно рачунате. Моје студирање је заокружено на 8 (уместо на 7, што би математички било тачније), док је више од 5 година студирања на основним студијама изабраног кандидата некако заокружено на 4.

Просек оцена на докторским студијама нисам доставио јер сам очекивао да он буде уписан на уверењу о уписаним докторским студијама, како је то раније био случај. У овом случају затајила је Служба за мастер и докторске студије, не ја.

Даље, не видим како су саопштења изабраног кандидата на научним скуповима релевантнија у односу на моја, кад се већином и не односе на ужу научну област која се тиче конкурса. Исто се односи и научне радове. Без обзира на став Комисије о квалитету мојих радова, радови из потпуно других области никако не могу бити релевантнији за избор по овом конкурс. Пројекат о српском реализму такође не може бити испред пројекта о јужнословенским књижевностима, нити може представљати фактор за избор по овом конкурс.

Тakoђе се наводи да је изабрани кандидат у предности у односу на мене када је у питању настава. Изабрани кандидат је био демонстратор на предметима који се тичу српске књижевности 18. и 19. века, што нема додирних тачака са областима које се тичу овог конкурса. С друге стране, ја у Великом Трнову држим наставу српског и хрватског језика, што подразумева и рад на текстовима из хрватске књижевности, а то свакако има везе с облашћу Јужнословенских књижевности.

Због свега наведеног, тражим да се извештај, тј. одлука о избору Милене Станковић за асистента за Српску и компаративну књижевност (Општа књижевност, Упоредно проучавање јужнословенских књижевности) поништи и да се пристигле пријаве на конкурс поново разматрају.

Жалбу достављам Факултету у 4 примерка како би сви чланови Комисије на време били упознати са њом и добили могућност да реагују.

У Нишу,
21. 10. 2016.

Сава Стаменковић
Дравска 17, 18106 Ниш
+38166164972, +359876194880
savastamenkovic@gmail.com

